

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ उत्सपातब्रह्म

तस्मात्तुपितल्लोकं तं ब्रजं तं सोऽन्वपश्यत ॥ पितल्लोकाच्च तं या तं याम्यं लोकमपश्यत ॥ २८ ॥ तस्मादपि स मुत्पत्य सोमलोकमभिप्लुतं ॥ ब्रजं तं मन्वपश्यत्सजैर्गीषव्यं
महामुनिं ॥ २९ ॥ लोकान्समुत्पतंतं तु शुभानेकांतयाजिनां ॥ ततोऽग्निहोत्रिणां लोकांस्ततश्चाप्युत्पपातह ॥ ३० ॥ दर्शचपौर्णमासं च ये यजंति तपोधनाः ॥ ते
भ्यः सदृशेऽपीमां ह्येकैभ्यः पशुयाजिनां ॥ ३१ ॥ ब्रजं तं लोकममलमपश्यद्दवपूजितं ॥ चातुर्मास्यैर्बहुविधैर्यजंते ये तपोधनाः ॥ ३२ ॥ तेषां स्थानं ततो यातं
थाग्निष्टोमयाजिनां ॥ अग्निष्टुतेन च तथा ये यजंति तपोधनाः ॥ ३३ ॥ तत्स्थानमनुसंप्राप्तमन्वपश्यत देवलः ॥ वाजपेयं क्रतुवरं तथा बहुसुवर्णकं ॥ ३४ ॥ आहं
तिमहाप्राज्ञास्तेषां लोकेष्वपश्यत ॥ यजंते राजसूयेन पुंडरीकेण चैव ये ॥ ३५ ॥ तेषां लोकेष्वपश्यच्च जैर्गीषव्यं स देवलः ॥ अश्वमेधं क्रतुवरं नरमेधं तथैव च ॥ ३६ ॥
आहं रतिनरश्रेष्ठास्तेषां लोकेष्वपश्यत ॥ सर्वमेधं च दुष्प्रापं तथा सौत्रामणिं च ये ॥ ३७ ॥ तेषां लोकेष्वपश्यच्च जैर्गीषव्यं स देवलः ॥ द्वादशाहैश्च सत्रैश्च यजंते विवि
धैर्नृप ॥ ३८ ॥ तेषां लोकेष्वपश्यच्च जैर्गीषव्यं स देवलः ॥ मैत्रावरुणयोर्लोकानां दित्यानां तथैव च ॥ ३९ ॥ सलोकतामनुप्राप्तमपश्यत तोसितः ॥ रुद्राणां च वसू
नां च स्थानं यच्च बृहस्पतेः ॥ ४० ॥ तानि सर्वाण्यतीतानि समपश्यत्ततोसितः ॥ आरुह्य च गवां लोकं प्रयातो ब्रह्मसन्निधिं ॥ ४१ ॥ लोकानपश्यद्द्रुच्छंतं जैर्गीषव्यं
ततोसितः ॥ त्रीं ह्यलोकानपरां विप्रमुत्पतंतं स्वतेजसा ॥ ४२ ॥ पतिव्रतानां लोकं श्रुत्वा ब्रजं तं सोऽन्वपश्यत ॥ ततो मुनिवरं भूयोजैर्गीषव्यमथासितः ॥ ४३ ॥ नान्वप
श्यत लोकस्य मर्ता हितमरिंदम ॥ सोऽचितयन्महाभागो जैर्गीषव्यस्य देवलः ॥ ४४ ॥ प्रभावं सुव्रतत्वं च सिद्धियोगस्य चातुलां ॥ असितो दृच्छत तदा सिद्धौ ह्येकै
षु सत्तमान् ॥ ४५ ॥ प्रयतः प्रांजलिर्भूत्वा धीरस्तान् ब्रह्मसन्निधिः ॥ जैर्गीषव्यं न पश्यामि तं शंसध्वं महौजसं ॥ ४६ ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं परं कौतुहलं हि मे ॥ सि
द्धा ऊचुः शृणु देवल भूतार्थं शंसतां नो दृढव्रत ॥ ४७ ॥ जैर्गीषव्यः सर्वैर्लोकं शाश्वतं ब्रह्मणो गतः ॥ वैशंपायन उवाच स श्रुत्वा वचनं तेषां सिद्धानां ब्रह्म
सन्निधिं ॥ ४८ ॥ असितो देवलः स्तूर्णमुत्पपात पपात च ॥ ततः सिद्धास्त ऊचुर्हि देवलं पुनरेव ह ॥ ४९ ॥ न देवल गतिस्तत्र तव गंतुं तपोधन ॥ ब्रह्मणः सदने विप्रजै
र्गीषव्यो यदा सवान् ॥ ५० ॥ वैशंपायन उवाच तेषां तद्वचनं श्रुत्वा सिद्धानां देवलः पुनः ॥ आनुपूर्व्येण लोकांस्तान्सर्वानवतारह ॥ ५१ ॥ स्वमाश्रमपदं पु
ण्यमाजगाम पतन्निवत् ॥ प्रविशन्नेव चापश्य जैर्गीषव्यं स देवलः ॥ ५२ ॥

लोकं गंतुमिति शेषः पपातचगगनात् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥